

"Minä tulen takaisin!"

Pohjoismaiden piispojen paimenkirje pyhän Lisieux'n Teresan ja hänen vanhempiansa reliikkien pyhiinvaelluksen johdosta Pohjoismaissa.

Koko elämämme täällä maan päällä on pyhiinvaellusta. Kirkkona, Jumalan pyhänä kansana olemme vaelluksella kohti ikuista kirkkautta, jonka Isä on meille avannut. Niin kuin Israelin kansa jätti eksoduksen kautta vanhan maansa, mekin saamme tiellämme luvattuun maahan jättää synnin taaksemme.

Tällä pyhiinvaellusmatkalla Jeesus ja hänen pyhänsä ovat aina kanssamme. Se tulee meille erityisen selväksi, kun pyhän Jeesus-lapsen Teresan reliikit, yhdessä hänen autuaiksi julistettujen vanhempiansa Louis ja Zelig Martinin reliikkien kanssa, tulevat pyhiinvaellukselle pohjoisiin maihimme.

Jo kirkon varhaisimpana aikana kristityt alkoivat viettää eukaristiaa marttyyrien haudoilla. Heidän reliikeistään tuli näkyviä merkkejä lunastuksesta, joka Jumalan ihmiseksi tulemisen kautta koskee kaikkea inhimillistä. Ihmisinä olemme aina riippuvaisia ruumiillisista ja aineellisista asioista, jotka auttavat meitä ottamaan vastaan Jumalan lunastavan armon keskellä elämämme todellisuutta. Piispoinanne toivomme, että tämä pyhiinvaellus auttaa monia löytämään uudelleen Jumalan läsnäolon ja hänen toimintansa nykyaikanamme.

Jeesus-lapsen Teresa on yksi naispuolisista kirkonopettajista, joka on auttanut lukemattomia ihmisiä ottamaan elämässään vastaan Jumalan isällisen laupeuden. Niin elämässään kuin kirjoituksissaankin hän viittaa evankeliumin keskeiseen sanomaan: että Isä on lähettänyt meille ainosyntyisen Poikansa tehdäkseen meistä rakkaita lapsiaan. Tämän lapseuden löytäminen on suuri ilo ihmisille. Heikkoudessamme ja nöyryydessämme osaksemme tulee suuri armo ja arvokkuus, joka kohottaa meidät Jumalan luo keskellä jokapäiväisen elämämme pieniä olosuhteita. Haurautemme ei ole este tällä tiellä. Jumala lähetti Poikansa juuri heikkoja, hauraita ja syntisiä varten. "Hän on katsonut vähäiseen palvelijaansa" (Luuk. 1:48) sanoo Neitsyt Maria kiitosvirressään *Magnificatissa*. Teresan sanoma on kaiku tästä ylistyslaulusta, joka kirkon liturgiassa toistuu joka ilta vesperissä. Marian lailla Teresa haluaa opettaa meitä kulkemaan "pieniä tietä", autuaaksijulistusten tietä lähellä Jeesusta ja häntä seuraten. Kasteen armon kautta saamme jakaa Jeesuksen sisimmän suhteen Isään. Meistä tulee "lapsia Pojassa", kuten kirkkoisät sanoivat. Saamme liittyä Jeesuksen rukoukseen ja hänessä vastaanottaa Isän hellän, äidillisen, rakkauden.

Teresa tunsi jo varhain kaipauksen antaa itsensä kokonaan Jumalalle ja tehdä kaiken häntä varten. Perheessään hän koki paljon rakkautta ja huolenpitoa. Hänen äitinsä Zelig kuoli varhain, ja tämä menetys oli hyvin raskas pienelle tytölle, vaikka isä Louis Martin olikin hyvin huomaavainen häntä ja hänen sisariaan kohtaan.

Neitsyt Mariasta hän löysi uuden äidin, joka auttoi häntä löytämään tiensä elämässä. Mutta yliherkälle tytölle maksoi paljon antaa itsensä täysin Jumalalle eikä jäädä kiinni itsesääliin. Hän itse puhuu "joulun armosta", Pyhän Hengen voimasta, joka yhtäkkiä valtasi hänet ja sai hänet unohtamaan itsensä ja ongelmansa ja sen sijaan antautumaan Jumalan laupeudelle ja luottamaan siihen.

Teresa tunsu varhain kutsumuksen elämään karmeliittana. Jo 15-vuotiaana hän onnistui voittamaan kaikki esteet ja menemään Lisieux'n karmeliittaluostariin. Sydämessään hän tunsu syvän kutsumuksen tehdä kaiken Jumalan vuoksi. Hän ei niin sanotusti voinut tyytyä vain yhteen kutsumukseen. Sitten hän havaitsi, että hän sai elää kirkon sydämessä, joka palaa Jeesuksen rakkaudesta.

Siinä kaikki kutsumukset yhtyvät ja sulautuvat toisiinsa. Siinä hän saattoi toteuttaa kaikki kutsumukset, joita hän ei omin käsin voinut saavuttaa. Tällä tavalla hän voi auttaa meitä tänäänkin löytämään kirkon sisäisen mystisen puolen.

Kirkon keskellä hän saattoi Kristuksen morsiamena elää kokonaan Kristuksen, sulhasen kanssa. Siellä Kristuksen sydän saattoi lakkaamatta puhua hänen sydämelleen. Teresa löysi kontemplatiivisen kutsumuksensa karmeliittana kirkon sydämessä, jossa hän jatkuvassa rukouksessa elää ihmisten lunastukseksi.

Siksi hänestä saattoi tulla myös lähetystyön suojelija pyhän Francisco Xavierin ohella. Vaikka hän ei koskaan jättänyt luostariaan, Teresa saattoi rukouksellaan ja Kristukselle omistautumisellaan innoittaa monia ihmisiä ottamaan vastaan evankeliumin, yhä enemmän palaamaan Kristuksen luo ja seurata häntä yhä suuremmalla antaumuksella.

Aikanamme on tärkeää yrittää avautua tälle kirkon salaisuuden syvälle ulottuvuudelle. Joillakin on vaara kutistaa kirkko instituutioksi tai organisaatioksi tai takertua ideologisempaan käsitykseen kirkosta, on se sitten liberaalissa tai traditionalistisessa hengessä. Teresa auttaa meitä ymmärtämään, että kirkko on äitimme; hänen sylissään opimme elämään jatkuvassa rukouksessa ja antaumuksessa taivaallista Isäämme kohtaan. Teresa voi innoittaa meitä olemaan tietoisempia siitä, että meillä katolilaisilla on etenkin maallistuneissa maissamme suuri vastuu todistaa kirkon todellisesta olemuksesta rakastavana äitinä kaikille niille, jotka eivät tunne olevansa rakastettuja ja nähtyjä.

Lyhyen elämänsä aikana Lisieux'n karmeliittaluostarissa Teresa eli intensiivistä hengellistä elämää. Mutta kärsimys ei koskaan puuttunut. Varhain hän sairastui tuberkuloosiin ja samanaikaisesti kulki sielun pimeään yön kautta. Elämänsä loppuajana hän menetti tunteellisen kokemuksen uskosta. Yhtäkkiä ikään kuin valo katkaistiin ja Jumala yksinkertaisesti katosi. Silti hän näki tämän

tyhjyyden armona, joka liitti hänet vielä syvemmin Jeesukseen hänen riisumisessaan ja kärsimyksessään lunastuksemme vuoksi. Hän eläytyi jumalankieltäjien tilanteeseen ja söi heidän kuivaa leipäänsä. Hän näki tietoisesti tämän jumalan hylkäämisen pimeän yön sijaissolidarisuutena niiden kanssa, jotka sanoivat, etteivät voineet uskoa Jumalaan. Tällä tavalla hän auttoi monia löytämään uskon sisimmän ytimen, joka on pikemminkin tahdon antautumista kuin tunne-elämyksiä.

"En kuole, menen elämään", sanoi Teresa ollessaan lähellä elämänsä loppua täällä maan päällä. Aito, todellinen rakkaus odottaa meitä ikuisuuden autuaallisessa näkemisessä. Silloin näemme Jumalan sellaisena kuin hän on. Silloin saamme elää jatkuvasti palvoen ja ylistäen.

Samanaikaisesti Teresa oli tietoinen siitä, että enkeleillä ja pyhillä taivaassa on lähetystehtävä myös meille, jotka elämme täällä maan päällä. Hän itse sanoi: "Minä tulen takaisin." Hän halusi taivaasta käsin edelleen tehdä hyvää maan päällä. Monet eri taustoista tulevat ihmiset ovat saaneet kokea hänen apunsa, usein hyvin konkreettisten armon osoitusten kautta. Hän itse puhuu "ruusujen sateesta"; siksi hänet usein kuvataan ruusukimppu sylissä. Hän haluaa välittää meille Jumalan isällisen ja hyvän armon. Keskellä tavallista arkipäiväämme voimme kokea Jumalan huolenpidon ja läsnäolon, usein pienissä vaatimattomissa asioissa, jotka täyttävät arkipäivämme. Teresa puhuu "pienestä tiestä", jolla saamme vastaanottaa suuret armot, joita Jeesus jatkuvasti haluaa antaa meille.

Voimme ymmärtää tämän pyhiinvaelluksen, jolla Teresan ja hänen vanhempiansa reliikit tulevat luoksemme, näkyvänä, ruumiillisena ilmauksena Jumalan äärettömästä laupeudesta kansaansa kohtaan. Se muistuttaa meitä myös omasta kutsumuksestamme: antaa Jumalan armon Jeesuksessa Kristuksessa muuttaa meidät. Silloin voimme välittää evankeliumin sanoman kaikille, joita kohtaamme maallisella vaelluksellamme. Koska Teresa tulee tänne vanhempineen, meitä muistutetaan myös perheen suuresta merkityksestä. Teresa kasvoi syvästi uskossa perheessä ja sai siinä vastaanottaa uskonsa ja kutsumuksensa. Rukoilemme, että reliikkien pyhiinvaellus koituisi siunaukseksi kaikille perheillemme. Auttakoot Teresa ja hänen vanhempansa meitä kaikkia avautumaan Isän rakkaudelle, niin että Pyhän Hengen avulla voisimme elää yhä uskollisemmin Jeesusta seuraten. Silloin voimme olla uskottavia todistajia ja jakaa uskomme. Maissamme on niin monia ihmisiä, jotka tietoisesti tai tiedostamatta odottavat sanomaa Jumalan äärettömästä laupeudesta ja meidän arvokkuudestamme hänen rakkaina lapsinaan.

2. syyskuuta 2018

Piispa Czeslaw Kozon

Pohjoismaiden piispainkokouksen puheenjohtaja

Kööpenhaminan piispa

Kardinaali Anders Kardinal Arborelius OCD
Tukholman piispa

Piispa Bernt Eidsvig Can.Reg.
Oslon piispa
Trondheimin apostolinen administraattori

Piispa Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Piispa David Tencer OFMCap
Reykjavikin piispa

Piispa Berislav Grgic
Tromssan piispaprelaatti

Piispa Pierre Bürcher
Reykjavikin emerituspiispa